

Másodlagosan, amennyiben az Európai Bizottság vétkességen alapuló felelősségét nem ismerné el a Törvényszék, a felperes a Bizottság vétkesség nélküli felelősségének elismerését kéri. A felperes által elszenvedett kárhoz, valamint annak rendkívüli és különleges jellegéhez nem férhet kétség, és ezt a kárt közvetlenül az okozta, hogy az Európai Bizottság elutasította a Celanese Corporation szankcionálást.

vizsgálat során a mintaválasztás alapjául szolgáltak, valamint az összes mintában részt vevő uniós gyártó foglalkoztatási adatainak közzétételére;

— kötelezze a Tanácsot az eljárás költségeinek viselésére.

(¹) A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.).

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete alátámasztására hét jogalapot ad elő.

2010. március 19-én benyújtott kereset — FESI kontra Tanács

(T-134/10. sz. ügy)

(2010/C 148/62)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Fédération européenne de l'industrie du sport (Brüsszel, Belgium) (képviselők: E. Vermulst és Y. Van Geven ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, az intézkedések lejárati felülvizsgálatot követően a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított — a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül —, egyes bőr felsőrészel rendelkező lábbelik behozatalára kiterjesztett — végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. december 22-i 1294/2009/EU végrehajtási rendelet (¹) egészben, illetve másodlagosan részben annyiban, amennyiben az a felperesre, illetve a tagjaira, és különösen a mintában résztvevő tagokra (Adidas AG, Nike European Operations BV, Puma AG and Timberland Europe BV) vonatkozik;

— kötelezze a Tanácsot az összes mintában részt vevő uniós gyártó azon termelési adatainak közzétételére, amelyek a felül-

Először is arra hivatkozik, hogy a Tanács nem kötelezte a panaszos európai uniós gyártókat a mintavételi formanyomtatvány kitöltésére, a Tanács tévesen alkalmazta az alaprendelet (²) 17. cikkének 1) bekezdését, nyilvánvaló értékelési hibát vétett, valamint megsértette a védelemhez való jogot, illetve az egyenlő bánásmód elvét. A felperes különösen arra hivatkozik, hogy az európai uniós intézmények nem kötelezték a panaszos európai uniós gyártókat a mintavételi formanyomtatvány kitöltésére, és ennek következtében az európai uniós gyártók mintája a kellő adatok hiányában, a panaszos gyártók által nyújtott korlátozott (ellenőrizhetetlen) adatok alapján került felvételre. A felperes arra hivatkozik, hogy következképpen a panaszos gyártók nem tudták ellenőrizni a kiválasztott minta megfelelőségét. Továbbá azt állítja, hogy az európai uniós intézmények az a hasonló helyzetben lévő érdekelt feleket objektíven igazolható indok nélkül eltérően kezelte és ezzel megsértette az egyenlő bánásmód alapelvét.

Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy európai uniós gyártók mintavétele során nyilvánvaló értékelési hibát vétett és megsértette az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdését. Azt állítja, hogy az európai uniós gyártók mintája nem felelt meg azon legnagyobb reprezentatív gyártási, illetve eladási mennyiségnek, amelyet az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének értelmében rendelkezésre álló időben ésszerűen vizsgálható lett volna, és a minta legfőképpen a fenti rendelkezésben fel nem tüntetett kritériumok alapján került kiválasztásra.

Harmadszor a felperes azt állítja, hogy a Tanács megsértette a WTO-megállapodás (dömpingellenes megállapodás) 6.10. cikkét azzal, hogy e rendelkezést nem az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésének megfelelően alkalmazta. A Tanács az európai uniós gyártók nem olyan mintáját vette alapul, amely a WTO-megállapodás (dömpingellenes megállapodás) 6.10. cikkében előírtak értelmében a legnagyobb gyártási, illetve eladási mennyiséget képviselte.

Negyedszer a felperes azzal érvel, hogy azzal, hogy a Tanács a károkozás folytatódásának valószínűségét állapította meg, megsértette az alaprendelet Articles 3. cikkének (1), (2) és (5) bekezdését, valamint 11. cikkének (2) bekezdését és nyilvánvaló ténybeli értékelési hibát vétett. A felperes álláspontja szerint a Tanács tévesen állapította meg a károkozás folytatódásának valószínűségét a felülvizsgálati időszak során az európai uniós iparnak okozott folytatólagos károkozás megállapítása alapján hozott intézkedések hiányában olyan makroökonómiai adatok alapján, amelyek nem az európai uniós gyártáshoz tartozó gyártók adatait, illetve nem ellenőrzött adatok alapján. Továbbá a mikroökonómiai mutatók az európai uniós gyártók nem reprezentatív mintája alapján kerültek értékelésre.

Ötödször a felperes azt állítja, hogy a Tanács azzal, hogy elrendelte a panaszos európai uniós gyártók személyazonosságának bizalmas kezelését, megsértette az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdését és megsértette a védelemhez való jogot, mivel a bizalmas kezelést nyomós indok hiányában és az erre vonatkozó kérelmek alapos vizsgálata nélkül rendelte el.

Hatodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a vizsgált termék besorolásához létrehozott termékellenőrzési-rendszer létrehozásakor megsértette az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdését és 3. cikkének (2) bekezdését, valamint a gondos ügyintézés elvét. A felperes úgy véli, hogy az alkalmazott termékellenőrzési-rendszer, valamint bizonyos lábbeli-kategóriáknak a vizsgálat közepén történt újrabesorolása kizárta a rendes érték és az exportár közötti megfelelő összehasonlítást. Továbbá a felperes úgy véli, hogy ez megakadályozta azt is, hogy objektíven meg lehessen vizsgálni a dömpingbehozatal mennyiségét, illetve annak a hazai piacon a hasonló termékekre gyakorolt hatását, valamint ezen importoknak az ilyen termékek hazai termelőire gyakorolt további hatását. A felperes továbbá azt állítja, hogy a Tanács nem vizsgálta meg gondosan és pártatlanul az összes releváns tényezőt és arra vonatkozóan felhozott és megfelelően alátámasztott indokokat, hogy miért volt szükség a termékellenőrzési-rendszer felperes által javasolt módosítására.

Végül a felperes arra hivatkozik, hogy az analóg ország kiválasztásával a Tanács megsértette a gondos ügyintézés elvét, nyilvánvaló ténybeli értékelési hibát vétett és megsértette az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdését. A felperes ugyanis úgy véli, hogy a Tanács súlyos eljárási szabálytalanságokat vétett, amikor

Brazíliát választotta analóg országnak, mivel ezt a döntést jelen esetben nem megfelelően és ésszerűen hozta meg.

(1) HL 2009 L 352., 1. o.

(2) Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996 L 56.,1. o.)

2010. március 16-án benyújtott kereset — M kontra EMEA

(T-136/10. sz. ügy)

(2010/C 148/63)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: M (képviselők: C. Thomann barrister és I. Khawaja solicitor)

Alperes: Európai Gyógyszerügynökség (EMA)

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék az Európai Unió működéséről szóló szerződés 340. cikke alapján a kötelezettségzegésből eredő károkért ítéljen meg kártérítésként a Törvényszék által megállapítandó összeget, vagy más, általa megfelelőnek talált összeget;
- a Törvényszék a megfizetendő összeg után ítéljen meg olyan mértékű kamatot, amely megfelel a Supreme Court Act 1981 35A. cikke alapján alkalmazott mértéknek, vagy bármely más összeget, amelyet a Törvényszék megfelelőnek talál;
- a Törvényszék az Európai Gyógyszerügynökséget kötelezze a költségek viselésére; és
- a Törvényszék emellett rendelje el a szükségesnek tartott intézkedéseket.